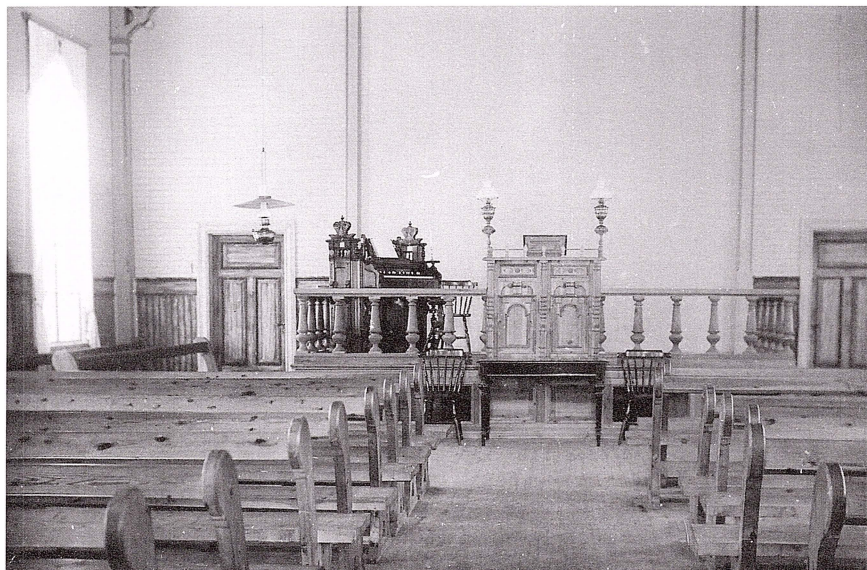

”Det gamla Missionshuset” på Lafvasgården

Att sälja ett missionshus är inte lätt.

Man tänker på alla dem som i slutet på 1800-talet och framåt med stor trosiver och osjälviskhet lagt ner en massa tid och kraft för sitt missionshus på ön. Man tänker på gudstjänster, söndagsskola, ungdomsverksamhet och andra sammankomster som ägt rum där.

Men verkligheten var att det inte längre gick att fortsätta med verksamheten. Det blev för få medlemmar.

Idag fungerar byggnaden till annan verksamhet för Solleröborna, och det känns bra.

Det var Nelly Johnsons önskan att hitta "någon vrå" på Sollerön, där man kunde visa lite av församlingens verksamhet, som betytt så mycket för många. Därför var det roligt att vi kunde göra ett litet mini-missionshus vid samlarmuseet på Lafvasgården där församlingens historia nu kan berättas.

Eftersom en av initiativtagarna till församlingen och byggandet av missionshuset var Lafvas Jöns Jönsson, som bott på Lafvasgården, kändes det extra roligt att ha det här på gården. Det var också här som teglet till missionshusets murstock brändes.

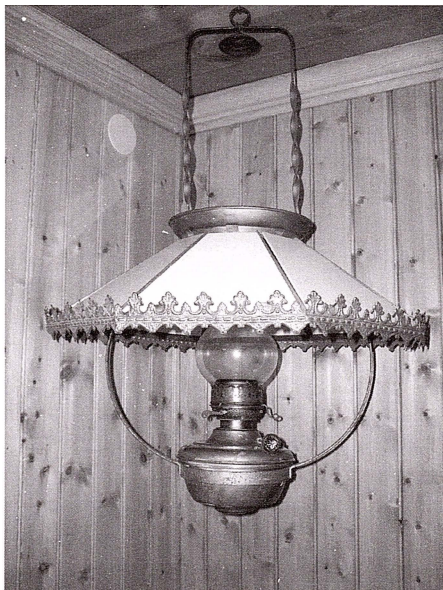
Ett gammalt garage på gården fick bli missionshus. Gipsskivor på väggar och i tak togs bort så att rummets volym blev så stor som möjligt. En del av utrymmet tillhörande stallet fick bli "lilla salen". Bänkarna kapades på längden och målades i den ursprungliga färgen, som fanns kvar på undersidan.

Predikstolen med räcke, dörrar och fönster snickrades av Flint Per och hans bror Anders. Bänkarna snickrades troligen av Bråmå Ull.

Det nya "gamla Missionshuset" vid Lafvasgårdens Samlarmuseum invigdes sommaren 2006.

Korset i fonden har Folke Lindgren gjort med mycket tanke och känsla. Det gjordes från början till fasaden på Missionshuset, där det strålade så vackert, men det är minst lika vackert som altartavla här inne i ”Det gamla Missionshuset.”

De gamla fotogenlamporna hittades under källartrappan i Missionshuset. När det drogs in elektricitet i missionshuset blev lamporna över, och brännare och glas användes då i skogskojorna. Av de tre kvarvarande lamporna gick det att få ihop två kompletta.

Nattvardsservisen med småglas kom till på initiativ av Svarfmas Anders i Utanmyra. Han tyckte att det var så ”sylvåt” med gemensam bägare.

På Ansgariimötet i juli 1962 tog Lafvas Ingmar bilden på Bond Anna i Bodarna, Bos Karin i Myckelbyn, Bondpers Karin i Myckelbyn och Järk Karin i Kulåra. Under bilden skrev han: "Allt ju vilar i min Faders händer, skulle vi, som barn, väl ängslas då".

Vi märker att besökare här kan få en stund av stillhet och reflektion. Några små grupper har haft andakt, ibland hör man att någon spelar på orgeln och ibland att några sjunger spontant. Det är förvånande hur många det är som känner igen de gamla sparbössorna till "hednamissionen" och planscherna från söndagsskolan.

Sång, musik och andakter har alltid betytt mycket i församlingen. Förhoppningen är att den traditionen även framöver skall kunna leva vidare i "Det gamla Missionshuset."

I Sool-Öen 1990 finns mer att läsa om Missionsförsamlingen.

Birgitta och Mats Lafvas